Grafika komputerowa. Laboratorium 5. Fizyka. Kolizje

Obliczanie kolizji z użyciem biblioteki physi.js

W tym ćwiczeniu zajmujemy się wykorzystaniem biblioteki **Physijs**, jednej z popularniejszych bibliotek pozwalających na obliczenia/symulacje fizyczne. Alternatywne biblioteki do współpracy z WebGL/Three.js to między innymi: **cannon.js** i w pewnym sensie **babylon.js** (którego możliwości są znacznie większe).

Przyznaję, że **physijs** i **cannon.js** nie są już obecnie (2021) rozwijane. Należałoby w ćwiczeniu zastosować raczej bibliotekę **cannon-es** (następcę cannon.js) i **enable3d.** Ale nie przygotowałem jeszcze, jednak zachęcam wszystkich do spróbowania użycia nowych bibliotek. Nie jest to temat ściśle graficzny, ale ważny w animacji i grach komputerowych.

Tworzenie sceny three.js z wykorzystaniem Physijs

Tworzenie sceny z wykorzystaniem Physijs jest bardzo proste i składa się zazwyczaj z kilku tylko kroków.

Samą bibliotekę i towarzyszące jej pliki pomocnicze można pobrać z

```
http://chandlerprall.github.io/Physijs/.
```

Krótki opis biblioteki jest dostępny na stronie: https://github.com/chandlerprall/Physijs/wiki

Poszczególne etapy użycia Physijs mogą być następujące:

1. Importujemy bibliotekę z pomocą:

```
<script type="text/javascript" src="physi.js"></script>
```

2. Uruchamiamy tryb worker dla symulacji.

Symulacje fizyczne obejmujące kolizje są dość wymagające obliczeniowo, a takie obciążenie procesora może niekorzystnie wpłynąć na szybkość renderowania. W Physijs obliczenia wykonują się w tle dzięki zastosowaniu mechanizmu **Web workers** dostępnego w większości przeglądarek. Informację na temat Web workers można znaleźć w

```
http://www.whatwg.org/specs/web-apps/current-
work/multipage/workers.html
```

W Physijs musimy wskazać co chcemy wykonywać w tle (czyli w trybie worker) i jakiego silnika fizyki używamy (w naszym przypadku jest to ammo.js. Physijs jest tylko wrapperem do współpracy z Three.js). Sam silnik ammo.js można znaleźć na https://github.com/kripken/ammo.js/

W kodzie wpisujemy:

```
Physijs.scripts.worker = 'physijs_worker.js';
Physijs.scripts.ammo = 'ammo.js';
```

3. Zastępujemy THREE. Scene przez Physijs. Scene. Dzięki temu scena zostaje wyposażona w dodatkowe atrybuty reprezentujące fizykę.

Jako jeden z atrybutów tej sceny dokładamy grawitację:

```
var scene = new Physijs.Scene();
scene.setGravity(new THREE.Vector3(0, -10, 0));
Wiecej atrybutów sceny można znaleźć na wiki https://github.com/chandlerprall/Physijs/wiki
```

4. Następnie dodajemy obiekty, które będą podlegać symulacji. Są to zwykłe obiekty Three.js 'owinięte' własnościami dostarczanymi przez Physijs.

```
var stoneGeom = new THREE.CubeGeometry(0.6,6,2);
var stone = new Physijs.BoxMesh(stoneGeom,
new THREE.MeshPhongMaterial({color: 0xff0000}));
scene.add(stone);
```

W powyższym fragmencie zamiast obiektu typu THREE. Mesh tworzymy obiekt Physijs.BoxMesh, który zapewnia obsługę kolizji. Zauważamy, że w miejsce jednej uniwersalnej funkcji Mesh, Physijs dostarcza nam kilku funkcji dopasowanych do różnych kształtów. Dzieje się tak dlatego, że generowane są niejako dwa obiekty: jeden, który zawiera informacje o geometrii do wyświetlenia, i drugi, który zawiera informacje o geometrii do obliczeń kolizji. Przy tym oba te kształty nie muszą być dokładnie jednakowe. Funkcje zebrane są w poniższej tabelce.

Kształty obsługiwane przez Physi.js

Atrybut	Opis
Physijs.PlaneMesh	Wygeneruje obiekt o zerowej grubości. Można również użyć
	BoxMesh o niewielkiej wysokości. Jednak PlaneMesh
	standardowo nie podlega grawitacji i nie porusza się pod
	wpływem zderzeń
Physijs.BoxMesh	Prostopadłościan. Można łączyć z geometrią
	THREE.CubeGeometry
Physijs.SphereMesh	Sfera. Łączy się z THREE. SphereGeometry
Physijs.CylinderMesh	Cylinder. Łączy się z THREE. Cylinder.
Physijs.ConeMesh	Stożek. Łączy się z gemetrią THREE. Cylinder z górnym
	promieniem równym 0.
Physijs.CapsuleMesh	Cylinder z zaokrąglonymi końcami.
Physijs.ConvexMesh	Złożony kształt wypukły. Może się łączyć z geometrią
	THREE.ConvexGeometry, którą aproksymuje.
	ConvexGeometry nie jest opisana w threejs.org
Physijs.ConcaveMesh	
Physijs.HeightfieldMesh	Z pomocą tej siatki można wygenerować pole wysokości na
	podstawie THREE.PlaneGeometry

Obiekt zdefiniowany przez jedną z powyższych siatek może być uzupełniony o parametr 0 lub 1 wskazujący na obecność grawitacji (przykład poniżej).

Materiał zdefniowany z użyciem Three.js może być 'owinięty' przez Physijs.createMaterial, który uzupełnia materiał o własności mechaniczne powierzchni: tarcie (friction) i sprężystość (restitution).

5. Symulację wprowadzonych obiektów możemy zapoczątkować przez:


```
render = function() {
requestAnimationFrame(render);
renderer.render(scene, camera);
scene.simulate();
}
```

Przykłady

Do eksperymentów z kolizjami dołączony jest zestaw z trzema przykładami. Zajmiemy się modyfikacją tylko jednego z nich (balls.html).

Dwa pozostałe, które pochodzą ze strony physijs (collisions.html i shapes.html) tylko oglądamy.

Proszę zwrócić uwagę na parametry, które pojawiają się w definicji obiektów za pomocą metod: Physijs.BoxMesh i Physijs.createMaterial.

Pojawiają się tam parametry .4, .99 i 0 związane ze sprężystością odbicia, tarciem i siłą ciężkości. Proszę poeksperymentować ze zmianą tych parametrów.

Do zrobienia:

Proszę zmodyfikować układ z kulkami np. poprzez: dołożenie przeszkód na podłożu, od którego odbijają się kulki, huśtanie się podłoża, zmianę częstotliwości generowania kulek, lub jeszcze coś innego. Można wygenerować pudło, które wypełnia się kulkami, aż się z niego wysypują. Kulki mogą się przesypywać z jednego pudła do drugiego....i co jeszcze przyjdzie Państwu do głowy.